

فیلسوف بعد

پروانه سید احمد فردید

- سیاوش جمادی
- میر احمد هنر احسانی
- سید ناصر هاشمیزاده
- هرمز پوشه‌بری بزرگ
- اکبر جباری
- مختر علیزاده
- حسن دجالی

- سید احمد فردید
- ارقاد اوزری
- ابراهیم شهابی
- علی اصغر مصلح
- ایزاع عدال کریمی
- محمد رجی
- بهروز آرتو

می‌باشد فردید

من حاضر که پس از تخصیص بار در
طبیعت ایران چار می‌شود صورت تعریف
شده سخنرانی دکتر احمد فردید است
که در سال ۱۳۶۳ در شبکه دوام سیما
جمهوری اسلامی ایران ایجاد شده است.
این بودمن جلسه غریزی‌بُونس فردید در
موضوع غریزدگی است جلسه اول در تاریخ
سیزدهم اردیبهشت ۱۳۶۳ در همان شبکه
ایجاد شده است فردید در این سخنرانی
تایله‌گاه به سخنرانی قیلی خود ارجاع
می‌دهد دکتر احمد فردید در این جلسه
در آنکه بعثت غریزدگی وضع امروز بشر را
تبیجه دنیا بر مبنای مطلق، بر مبنای مجاز
و امثال دادن به «جمع و عای» می‌داند و
مهم ترین مشخصه عالم جمهور اکنون زدگی
و نقدان فکر و ذکر عنوان می‌گذارد نظر او
این انسان در فکر و فکر مورث‌حال است
و چهان فیروسپطره بوق‌های تبلیغاتی
فسونگرانه است بیان این خاطر انسان فقط
با تزکیه تفکر و مبارزه می‌تواند از نوش
برآورده در اوقات خاصی پاک بشود و رقم
لیش به سروقت و سراغ او باید در این
میان روش هرمونیک (زند آگاهی) امتحان
خاصی در دروس هرمونیک عبارت از فیلم
و درایت و فرامیخته فقیهانه است دوره جدید
در چهار مقابله هرمونیک قرار او می‌گیرد
در پیش‌نهادی هرمونیک زیان و کلام مطرح
است و تأمل در آن همواره می‌تواند راهنمای
باشد

از نهادهای اندکاران بنیاد حکمی و فلسفی
دکتر فردید که هنوز این سخنرانی داده
اختیار خردمند فرازدادند، تشکر می‌کنیم

در جلسه گذشته بندۀ فهرست نالئی از مطالب
که در نظر مارم نعمت علیان غریزدگی و جمله
آن در روز گلزار کوئی طرح کنیه عرض رسانید
چنان که ملاحظه قدم دید، تبرکان آن مطلب
راهی شکایت ایشان از کلام الله مجید را جمله؟
این در پی لمکتاب لوح محفوظ و مصلحه محظی
و ایله مدبر کردم به مناسبت تأثیر حواله
تلیخ احتمالاً اشاره کردم که لمکتاب به فارسی
هزار شاهد نیم شود یعنی حکم ایل مغلل
آن را هم به فرائسه عرض کردم پرس کریمون
(prescription) می‌شود مشتق از لکبر (Scribo)
مجبد «كتب على» آنده است، یعنی حکم کرد
در طرح مطالعه فضای فقر و از انجام منابع ناریخ
و منابع تغییر حواله ناریخ با خوشنامی پیاس از
خط کلام الله مجید شناسه مخفی و ناقص
کردم که در این جلسه ایستادی تکرار کنم

گرچه مطالعه به کوشش دهد
آن قدرای دل که توایی بکوئی
(یعنی به صرف کوشش خودم)
یعنی خود تبلیغ برده بیه کوشش مقصود
شیل بود که این کلامی حواله برآید
(الله تعالیه یعنی خودم)
قسمت حواله به خرابیات می‌کند
هر چند کاین چند شدم و آن چنان شدم
سروفی صوبه علم قدمم ایکن
حالیاً دیگر ممانع است حواله کلم
این آیت را مریز اشله می‌کنم
من ملک بودم و فردوس بین چشم بود
امم آورده این دیر خراب آیدم
من کاملول گشتنی از نفس فرشتگان
قال و مقابل عالمی می‌کشم تبرای تو
تویی به جو جهد گرفت و حل دوست
قوه دگر حواله به تقدیری می‌کند
فرشته، تاریخ و علم نقلد این انسان است که به
علانی مخفی و عالم و تاریخ ملکه در بال افلاطی چک
و هر چهار چهار چهار چهار چهار چهار چهار

غیر توجیهی اسراری منتقل می‌شود در این

وایه چیزی گرفتن یعنی پنهانشدن، به فارسی نفهم
گونه مسئل اخطر هسته خلیلی همراه و
خرنگی راهی چیزی بالمری راهی امری هاشتند یا
به این طرف چقدر در راهه مولان اسخن گفته شده
است و چقدر در راه حافظه کتاب نوشته شده
پیش از مقاله قیده است به توضیحی که
وارد این بحث آسی شوچه ایا باید برسیم که
بدخواهی مادر قسمی وصل خوش را بده و چهد
سطال عنوان شده از این به عرقان و نصف آنا
چه اتفاقی ملائمه نداشتند که اتفاقاً تهازع بر جد
لقوی آجین پنهانشند که اتفاقاً تهازع بر جد
بوده است و نیز تراسته که پنهان حافظه که هر چیزی
و چهد و کوشش شخصی است فرم دگر حواله به
تقدیری کنندمنی «حواله به تقدیر کردن» این
تیست که انسان از سی و کوشش و مخصوصاً اخ
زمان امروز از بزرگیه جهاد اسرار و اکبر هر دوست
لهمه این مطالعه می‌شود مطالعه می‌شود و
چهل و دوی اسلی و اسلات والمالکات بمنوشه
و چهارده بندۀ فکر است که در اینجا باید اذایر شویم
هم طوری بوده است که اکبر این مطالعه این طبقی
هم با خواهی حافظه پنهانی کرد، مطالعه پنهان
امانه دیگری که در اینجا باید اذایر شویم.
مخصوصاً از خودم برای مطالعه این طبقی
بردن به قولاً استه و روسی برگردانن از طولیه
و سه است زمان خواجه این طور بود آنکه
لیل و کلمات حافظه کلام الله مجبد و همچنین
اشعار معرفی، است کلمات و مخان کلی
چون جلال الدین بالخ برای ایام فرقه نس کند
چون امروز ما امروزیان ایقان افلاط متنی
می‌شود پنهان را از این پنهانشان گفته شد یعنی به آن
چهارمین تعبیرات دیگر ایام رسیم اینها در چهار چهار

می‌باشد که شده است؟ چه حواله است؟ همه
این تعبیرات رفته است در پیکیه شخت (۱) و
ناراده اخزمان؟ اصل ویرشه این کلمات سک
و چنگ و پوت و حواله با چهار فارسی قدم و
پیغمبره هم روش و هم معنی استه پنهانه در جویی
یادم هست که که بین بیت حافظه کلام الله مجبد در
روز نامه‌ها مهواره نکراری می‌شود
قویی به جد و چهد گرفت و حل دوست
قوه دگر حواله به تقدیری گشته
من به جوانان روی می‌کنم و مسوال هارم که
مدعی این بیت ایا توجه به محوال هارو زایه نظر
شما چیست؟ ایا زایه حال این بیت توجه شد؟ ایا
جلب کرده بوده پنهان؟ چه فکر کنید؟ برای من
از فرط تکرار از مکرات شده است بینندگان
لمروز چنان است که گویی غریب هایه آجیانی که
پادشاه مطالعه بندۀ جد و چهد ریختند و حل
کردن‌گهه چه؟ یعنی بندۀ نفس خود خود چه کنم
که ما اسلامیین هستیم حواله به تقدیری کنیم
قوه دگر حواله به تقدیر می‌کنند که فلاکه کی
تکلیل از این طبقه چهار چهار چهار چهار چهار
و چهار چهار چهار چهار چهار چهار چهار چهار چهار

